

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 1 lipca 2010 r. w sprawie T 62/08 ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 15 września 2010 r. przez ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA

(Sprawa C-448/10 P)

(2010/C 317/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (przedstawiciele: T. Salonico, G. Barone i A. Marega, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku⁽¹⁾ i stwierdzenie nieważności decyzji⁽²⁾, w zakresie w jakim negują one odszkodowawczy i kompensacyjny charakter spornego środka, uznając go natomiast za pomoc państwa niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem; lub
- uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w której Sąd neguje, że nakaz odzyskania zawarty w decyzji jest sprzeczny z zasadą uzasadnionych oczekiwań, oraz w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji w części, w której Komisja nakazuje Włochom niezwłoczne odzyskanie pomocy wraz z odsetkami; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że zaskarżony wyrok jest błędny oraz że w związku z tym powinien on zostać uchylony z następujących powodów:

- 1) naruszenia art. 107 i 108 TFUE, wewnątrznie sprzecznego uzasadnienia i oczywistego błędu z powodu przeinaczenia dowodów dostarczonych w odniesieniu do wykładni spornego środka jako pomocy państwa, a nie jako środka kompensacyjnego na rzecz wnoszącej odwołanie. Sąd błędnie dokonał zawężającej wykładni krajowych przepisów i orzecznictwa przytoczonych przez wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji, które wykazują, że sporny środek nie stanowi pomocy państwa, lecz że zachował on odszkodowawczy cel pierwotnie przewidziany przez ustawodawcę włoskiego w 1962 r. oraz uznany przez Komisję i Sąd;
- 2) naruszenia art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽³⁾, jak również wewnątrznie sprzecznego i niewystarczającego uzasadnienia, w zakresie w jakim Sąd doszedł do wniosku, że nakaz odzyskania zawarty w decyzji

nie jest sprzeczny z zasadą uzasadnionych oczekiwań. Wyrok Sądu jest obarczony błędem i nie zawiera odpowiedniego uzasadnienia, w zakresie w jakim Sąd zanegował, że przedłużone milczenie Komisji w odniesieniu do wyjaśnień udzielonych przez władze włoskie pod koniec roku 1991 na temat tego, że pierwsze przedłużenie taryfy Terni zachowuje pierwotny odszkodowawczy cel, stanowi okoliczność, która może spowodować powstanie uzasadnionych oczekiwań po stronie wnoszącej odwołanie co do faktu, że przedłużenia taryfy Terni, w tym sporny środek, nie stanowią pomocy państwa.

- (¹) Wyrok Sądu Unii Europejskiej (piąta izba) z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie T 62/08.
- (²) Decyzja Komisji 2008/408/WE z dnia 20 listopada 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 36/A/06 (ex NN 38/06) przyznanej przez Włochy na rzecz ThyssenKrupp, Cementir oraz Nuova Terni Industrie Chimiche (Dz.U. 2008, L 144, s. 37)
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88] traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 1 lipca 2010 r. w sprawie T-63/08 Cementir Italia Srl przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 15 września 2010 r. przez Cementir Italia Srl

(Sprawa C-449/10 P)

(2010/C 317/37)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Cementir Italia Srl (przedstawiciele: T. Salonico, G. Barone i A. Marega, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku⁽¹⁾ i stwierdzenie nieważności decyzji⁽²⁾ w zakresie, w jakim negują charakter odszkodowawczy i kompensacyjny spornego środka, uznając go natomiast za pomoc państwa nielegalną i niezgodną, lub
- Uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim neguje, iż nakaz odzyskania zawarty w decyzji jest sprzeczny z zasadą uzasadnionych oczekiwań, i w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim nakazuje Republice Włoskiej niezwłoczne odzyskanie pomocy wraz z odsetkami; i
- obciążenie Komisji kosztami.